

EVANGELIUM O STVOŘENÍ ČLOVĚKA

I. ČTENÍ Z BIBLE

Žalm 8

II. ČTENÍ Z BIBLE

Genesis 1,26-31; 2,1-3.7-9.15-17

²⁶ I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸ A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu ne-soucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm...“ ³¹ Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. ^{2.1} Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ² Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³ A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. (...) ⁷ I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrápní dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. ⁸ A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. ⁹ Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovi žádoucím na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. (...) ¹⁵ Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶ A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷ Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejz. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“

KÁZÁNÍ

Zpráva o stvoření. Úplně to první, co najdeme v Bibli, když ji otevřeme na začátku. Nádherná a krásná zpráva o stvoření světa a stvoření člověka. Dobrá zpráva, tedy vlastně – evangelium. Bible začíná dobrou zprávou – evangeliem.

V hlavách řady křesťanů straší předsudek, že Starý zákon je něco překonaného, co nahradil Nový zákon. Že ve Starém zákoně jsou jen zákazy a příkazy a teprve v Novém zákoně jde o milost. Že Starý zákon vypráví o přísném a rozhněvaném Bohu, který trestá, zatímco milosrdný a milující Otec je teprve v Novém zákoně. Že evangelium najdeme až v Novém zákoně, ve Starém ne.

Jistě platí, že to, jak se Bůh dával v dějinách lidem poznat, jak se „zjevoval“ (vyjádřeno teologickým termínem), se vyvíjelo a gradovalo. Jistě taky platí, že Nový zákon mluví o vrcholném Božím zjevení – v Ježíši Kristu. Ale je to stále stejný Bůh, o kterém mluví a svědčí Starý i Nový zákon. A platí také, že už ve Starém zákoně je – aspoň v náznaku (ale mnohokrát daleko víc) – vlastně vše, co najdeme v Novém zákoně. A platí to i pro zprávu o stvoření v prvních kapitolách

Bible. Chci ukázat a připomenout něco z dobré zprávy – evangelia – o stvoření, kterou Bible začíná.

1. Na začátku a první je Bůh

Na začátku, první – je Bůh. „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ To je nejmírně důležitá první věta Bible. A o kousek dál čteme: „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem.“

A to znamená: Na začátku není naše snažení a naše činnost, naše práce a naše úsilí, na začátku nejsou naše schopnosti a dovednosti, náš výkon. Na začátku je Bůh, který tvoří. Stvořil všechno a stvořil také nás.

Jako první něco dostáváme a přijímáme. Jsme díky tomu, že je tu Bůh a že tu byl před námi. Máme prospěch a užitek z toho, že je tu Bůh, který tvoří. Tento užitek a prospěch z Boha mají dokonce i ti, kdo si to neuvědomují, kdo to nechťejí přiznat, nebo to přímo popírají. Existují díky tomu, že je Bůh.

Všechno, co jsme a co můžeme udělat, pochází z Boha. Netvoříme nic nového, z ničeho, ale zpracováváme přijaté dary, předáváme dál, co jsme sami dostali.

Že na počátku a první je Bůh, je krásná a dobrá zpráva, evangelium.

2. Jako první Bůh člověku žehná

První, co člověk slyší a dostává po svém stvoření, je Boží požehnání. Žádné příkazy a zákazy: „Tohle musíš, tamto nesmíš!“ První je požehnání. „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal.“

Bůh žehná člověku, muži a ženě. Požehnání znamená, že je chválí a oceňuje: Je to velmi dobré, že jste tady. Vidím, že je velmi dobré, kdo jste a jací jste, jak jsem vás stvořil.

Požehnání ovšem znamená, že Bůh nejenom něco dobrého říká, ale že jako součást svého požehnání také něco dobrého a krásného dává.

Bůh dává muži a ženě podíl na své stvořitelské moci. To je za slovy: „Plodte a množte se.“ Největší a nejkrásnější stvořitelství, na kterém se jako lidé můžeme z Božího požehnání podílet, je narození dítěte. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a součástí toho je i výsada a zázrak, že i my můžeme přivádět na svět lidi, kteří nesou náš obraz.

Dítě přichází na svět díky spojení otce a matky. Ti dva mu dají něco ze sebe sama a jejich potomek v sobě nese jejich obraz. Ale je to nový a jedinečný člověk. Otec a matka spolupůsobí, přesto to ale nemají všechno ve svých rukách a pod svou kontrolou. Je to a zůstává to obrovským zázrakem. Tento zázrak je součástí Božího požehnání daného člověku na začátku.

Vedle podílu na tvořitelské moci dává Bůh člověku také podíl na své vládě: „Podmaňte si zemi a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Člověk není jen další zvíře, trochu zvláštní tím, co všechno dovede a že přitom chodí po zadních. Mezi člověkem a zvířaty je předěl,

daný právě i tím, že člověk má vládnout zemi a zvířatům. Může a má vládnout, protože mu k tomu Bůh požehnal.

Problém samozřejmě je, když chce vládnout (a dělat i jiné věci) ne podle Božího obrazu, ale bez Boha, nebo přímo proti Bohu. Pokud nevládne v intencích Božího požehnání (a to znamená s odpovědností, která k tomu patří), není to dobrá, ale ničivá a pustošivá a zhoubná vláda. Ale to je jiné téma.

Boží požehnání je to první, co člověk dostává. Bůh člověku říká, že je dobré, že je tu, a dává mu podíl na své stvořitelské moci a své vládě. A to je dobrá zpráva, evangelium ze začátku Bible.

3. První den člověka je den odpočínutí

A dobrá zpráva – evangelium – pokračuje. První celý den, který člověk prožívá, je den odpočinku. Na začátku není práce a činnost, námaha a výkon. Na začátku je svátek a oslava.

Začíná to oslavou a užíváním si toho, že tu jsem. A že tu nejsem sám, ale mám tu další lidi. Na začátku je čas na slavení. Na oslavu toho, že je tu Bůh, na chválu a díkůvzdání za to, co udělal, na oslavu a vděčnost za všechno dobré, čím mě obdařoval.

Život začíná oslavou Stvořitele a jeho díla a jeho darů. To je na prvním místě. A to je přece dobrá zpráva, že Bůh chce, aby člověk slavil a radoval se a oslavoval svého Stvořitele a vzdával mu chválu.

První den člověka je den odpočínutí a chvály. A to je dobrá zpráva, evangelium ze začátku Bible.

4. První přikázání zní: „Můžeš jíst.“

Možnost jíst ze stromů v zahradě je to první, u čeho je v Bibli výslovně zmíněno, že to Bůh přikázal. „A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst.““ Je tam jen jedno omezení, které člověk – žel – nedodržel a místo stromu života si vybral smrt způsobující ovoce.

Ale první výslovný příkaz se týká jídla. A o jedení vlastně Bůh mluvil už bezprostředně po požehnání. Ale teď je to jasný příkaz. Bůh nabízí a dává spoustu dobrých věcí k jídlu. Celou zahradu plnou stromů, žádoucích na pohled, s plody dobrými k jídlu. Můžeš jíst.

Bůh chce, abychom přijímali dobrou a posilující stravu pro tělo. A samozřejmě také stravu pro duši a ducha. A má být (ta pro tělo i ta pro duši a ducha) hezká a dobrá a chutná, jako byly plody stromů v ráji.

Vzhledem k tomuto Božím přikázání si myslím, že je moc dobře, když po bohoslužbách pokračuje naše společenství obcerstvením, dobrým jídlem. Bůh se o nás stará, dává nám jídlo a chce, aby nám chutnalo. To je jeho první příkaz. Pečuje o nás, záleží mu na nás. A to je dobrá zpráva, to je evangelium ze začátku Bible.

5. První místo pro člověka je zahrada.

Ještě další krásná věc tu je: první místo, kam Bůh člověka umístil, první místo, které mu dal pro život, je zahrada. Není to pole, ani tovární hala, ani administrativní budova, ani škola, ani sídliště, ani nákupní centrum.

Je to nádherná zahrada, kde to roste a žije, kde to kvete a voní, zahrada plná rostlin a zvířat. Dobré a krásné místo k životu od dobrého a láskyplného Boha. I to místo ukazuje velikost Boží lásky a dobroty. I to je krásná a dobrá zpráva – evangelium ze zprávy o stvoření.

6. Žijme jako obdarovaní

Z této Boží dobroty a lásky můžeme a máme žít. Jenže člověk to pokazil. Už v ráji. A dodnes to kazí. A protože se to pokazilo, protože jsme to my pokazili svým hříchem, svým vzdorem a odmítnutím Boha, přišel Ježíš.

Ukázal, že je Bůh dobrý a laskavý, že nás navzdory naší rebelii stále miluje a nevzdává to s námi. Pozval nás k němu. A odklidil překážky, které nám bránily jít k Bohu, který je láska a toužebně čeká na návrat ztraceného syna.

O tom mluví Nový zákon. Ale to, co Ježíš ukazuje, k čemu zve a otevírá cestu svou obětí, najdeme vlastně hned na začátku Bible. V dobré zprávě – evangeliu – o stvoření. A ta říká:

Na začátku je a na první místo patří Bůh. Na začátku a první je Boží jednání – ne náš výkon, milost – ne naše zásluhy. Na začátku a jako první mluví a tvoří Bůh – a ne my. A Bůh stvořil také nás – jako svůj obraz. První, co člověk slyšel a dostal, bylo pozhennání: dobrý Bůh dal člověku podíl na své stvořitelské moci a své vládě. První den, který člověk prožil, byl svátek: aby mohl chválit a oslavovat Boha a radovat se z toho, co mu Bůh dal.

První výslovný příkaz, který od Boha dostal, je: Můžeš jíst. Přijímej, co je dobré, co posiluje a buduje. První místo, které Bůh člověku dal, je krásná a dobrá zahrada, kde se člověk může procházet s Bohem.

To je dobrá zpráva, krásné evangelium ze začátku Bible. Evangelium o dobrém Bohu, který patří na začátek a na první místo. Kdo ho tam nedá, škodí jen sám sobě a o mnoho se připravuje. Kdo žije z evangelia o stvoření a má Boha na prvním místě, žije a může žít z Boží lásky a dobroty, zahrnutý láskou svého Stvořitele. Může žít jako obdarovaný v radostném společenství s Bohem a naplnit poslání, které od Boha dostal.

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Chválím tě a oslavuji, dobrý a laskavý Stvořiteli. Stvořil jsi mne z lásky, ke své cti a slávě, abych tě chválil a uctíval. Chci žít z tvé lásky a naplňovat poslání, které jsi mi dal. Amen.